

STACK Nederland

Een verslag van de eerste wedstrijd van STACK-Nederland op 7 september 1996, Drachten (*Hans Walter, Flying Forces*)

De deceptie was groot op de vrijdag voor Drachten, toen ik de nieuwe National Director Robo Spitters aan de telefoon kreeg met de mededeling dat er dus helemaal geen wedstrijd zou zijn. Lekker. Daar train je je dan de hele zomer de habbel de babbel voor en verder is er nix, niente, nothing voor mekaar. De organisatie wilde wel, maar er waren geen deelnemers en geen juryleden. Iedereen was druk met iets anders en collectief belang schijnt niet meer te bestaan.

feest, kan je niet in de kou laten staan. Na een uur belden we Robo weer. We spraken af hem de volgende ochtend op te pikken en gezamenlijk naar Drachten te gaan. (Kon 'ie ons meteen uitleggen hoe we die slide met rolls tijdens de EuroCup in Le Touquet nou eigenlijk moeten vliegen).

Zo reden we de volgende ochtend vroeg (heel vroeg) van Arnhem via Rotterdam naar Drachten. (Ach, alles moet je een keer in je leven heb-

De spanning was dan ook te snijden. Wanneer zou hij komen. De man waar het allemaal om draaide. De man van de vlieger, van de sponsor en van het beeldschone meisje. Zoals we van hem gewend zijn kwam hij te laat, nog net op tijd, vermoed van de nacht ervoor. Maar hij was er. Sponsor Walter Lutje ontving hem hartelijk, Marijke, zijn dochter zoende hem en ook wij waren blij hem weer in ons midden te verwelkomen. Fons Weenink had de barre tocht naar het verre Drachten met trein en bus ook dit jaar weer gemaakt. Maar rust werd de jonge God niet gegund. Twee, drie zoenen slechts van Marijke en twee super vhs-camera's werden gericht op de vlieger van Fons. De X-act. Sponsor Walter had twee filmacademie studenten uit Hamburg bereid gevonden deze vlieger uitgebreid te documenteren. Volgens Fons betrof het een proefopname. En zou alles nog

Over rekkertjes en windzakken

Niet alleen Robo was zwaar uit het veld geslagen, ook Gert en ik wisten niet zo goed hoe nu verder. Gelukkig brak het gesprek om technische redenen af. (Robo had de hoorn op de haak geflikkerd of hij kreeg echt een fax). Ik kreeg een uur de tijd om mijn teleurstelling en woede te laten bezinken. Niet naar Drachten gaan zou betekenen dat we de organisatie behoorlijk in de kou lieten staan. Wel gaan zou geen wedstrijd en ook het niet nakomen van afspraken betekenen, maar het was tenminste iets. Gert en ik hadden het bezoek aan Drachten in ons trainingsschema ingepast. Vroeg op. Het nieuwe ballet trainen en in gods-naam voor de wedstrijd het oude ballet maar vliegen. Wij besloten toch maar te gaan. Henk Boelen, de organisator van het vlieger-

ben meegemaakt, en het opgeruimde gekakel van onze vliegeraar/fietskoerier Robo maakte een boel goed). Ruim 350 kilometer verder bereikten we Drachten. Hetzelfde terrein. Dezelfde vriendelijke mensen. Weinig wind en een legertent voor een handjevol STACK-leden. Droevig eigenlijk... ware het niet dat een Duits camerateam en Marijke, een bloedjong, beeldschoon Duits meisje, reikhalzend uitkeken naar de held van die dag. Deze drukte maakte voor de Flying Forces, voor Captain Robo, voor Line Up en voor de organisatie van de Drachter Vliegerfeesten een boel goed.

een keer echt worden gedaan. Ik vond dat het er allemaal bijzonder goed voorbereid uit zag. Zelfs Robo had wat moeite met de aandacht die niet aan hem, maar aan Fons werd besteed. Gert en ik konden ons niet aan de indruk onttrekken dat hij Fons een hak wilde zetten door opvallend veel interesse te tonen in de veel te jonge Marijke. The Flying Forces smolten van zoveel geluk. Gelukkig werd er ook gevlogen, en goed ook. Pak uw pen en maak aantekeningen want STACK-Nederland mag een nieuw lid verwelkomen. Tarim Wollendor, een 20-jarige Eindhovenenaar komt onze gelederen